

Iraël werd Zestig

www.wayoflife.org – 16-05-2008

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en inlassen door M.V.

Deze week vierde de moderne staat Israël zijn zestigste verjaardag. Op 14 mei 1948, 12 uur v.m., kondigde de jonge natie haar bestaan aan met de volgende verklaring: “Onze roep gaat uit naar het Joodse volk over de hele wereld om zich te verzamelen aan onze kant ... en bij ons te staan in de grote strijd voor de vervulling van de droom van generaties voor de verlossing van Israël”.

Elf minuten later sprak VS president Harry Truman zijn erkenning uit. Joden vierden over de hele wereld. In Rome marcheerden zij onder de oude Titusboog, die bijna 2000 jaar voordien gebouwd was om de overwinning te vieren op Jeruzalem door de Romeinen in 70 n.C. en die afbeeldingen bevat van Joodse gevangenen en attributen uit de Joodse tempel. Na twee millennia van vervolging, waren de Joden terug, en zij spraken nog steeds hun eigen oude taal! Dit is een van de meest verbaazingwekkende gebeurtenissen in de geschiedenis en het bewijst de goddelijke inspiratie van de Bijbel, welke dit 4000 jaar geleden voorzei.

Links: de zgn. Titusboog in Rome, opgericht ter ere van generaal Titus (later keizer) die in de jaren 66-70 n.C. de opstand van de Joden onderdrukte.

Detail: Romeinen dragen het tempelgevee mee in een optocht.

De hele geschiedenis van Israël werd geprofeteerd door Mozes en opgeslagen in het boek Deuteronomium. God waarschuwde daar dat indien Israël Zijn wet verbrak zij “uitgerukt” zouden worden uit hun land en dat Hij hen zou “verstrooien onder alle volken, van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde” (Dt. 28:63-64). Daar zouden de Joden “geen rust hebben; want de HEERE zal u aldaar een bevend hart geven, en bezwijking der ogen, en matheid der ziel. En uw leven zal tegenover u hangen; en gij zult nacht en dag schrikken, en gij zult van uw leven niet zeker zijn” (Dt. 28:65-66).

Dit is een accurate beschrijving van de laatste twee millennia van Israëls geschiedenis. Jeruzalem werd vernietigd in 70 n.C. door de Romeinse legers onder Titus. En in 135 n.C. werd Jeruzalem omgeploegd op bevel van keizer Hadrianus* in antwoord op de Joodse rebellie die geleid werd door Bar Kochba. Het Joodse volk werd toen verstrooid tot de einden der aarde en zij vonden geen rust. Zij werden gehaat door moslims en opgejaagd en vervolgd door de Grieks-orthodoxe Byzantijnen

en de Rooms-katholieke kerk voor duizend jaren. Hitler trachtte hen te vernietigen. En de Engelsen bevoordeelden de Arabieren en trachtten de Joden te verhinderen naar hun land terug te keren na Wereldoorlog II.

* Hadrianus haatte de Joden en zorgde voor de benaming "Palestina" voor het land van Israël. "De Oud-Grieken gebruikten oorspronkelijk de naam Palestina enkel om de kuststreek aan te duiden waar van oudsher de Filistijnen woonden. De naam werd vermoedelijk afgeleid van Filistea, 'land van de Filistijnen'. Later gebruikten de Grieken (en de Romeinen) de naam niet enkel voor de kuststreek, maar duiden ze er ook het 'land van de joden' mee aan. In 136, na de opstand van Simon bar Kochba, wilde de Romeinse Keizer Hadrianus elke verwijzing naar de joden verwijderen. De (herstichte) stad Jeruzalem werd Aelia Capitolina genoemd en de Romeinse (Byzantijnse) provincie 'Syria-Palaestina'. In 1920 werd Palestina de naam voor het mandaatgebied dat de Britten toegewezen kregen door de Volkenbond" (Wiki).

De meerderheid in de wereld is nog steeds tegen Israël en de berichten van seculiere publicaties over de Midden-Oosten-crisis zijn over het algemeen tegen haar gericht. Maar de bijbelprofetie voorzei dat Israël naar haar land zou teruggebracht worden opdat zij een natie zou blijven, niettegenstaande wat er ook allemaal gebeurd is, en dat is exact wat in 1948 ook geschiedde.

Nooit eerder in de geschiedenis van de wereld werd een bepaald volk over de hele wereld verstrooid en 2000 jaar vervolgd en is daarna teruggekeerd als een natie. De bijbelprofetie beschrijft het herstel van Israël in twee fasen. Eerst zou ze terugkeren naar het land in een staat van ongeloof, en daarna zou ze worden bekeerd.

De verbazingwekkende profetie in Ezechiël 37:1-14 beschrijft deze twee fasen.

“De hand des HEEREN was op mij, en de HEERE voerde mij uit in de geest, en zette mij neer in het midden van een vallei; deze nu was vol beenderen. 2 En Hij deed mij aan deze voorbijgaan geheel rondom; en ziet, er waren zeer veel op de grond van de vallei; en ziet, zij waren zeer dor. 3 En Hij zeide tot mij: Mensenkind! zullen deze beenderen levend worden? En ik zeide: Heere HEERE, Gij weet het! 4 Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen, en zeg tot hen: Gij dorre beenderen! hoort het woord des HEEREN. 5 Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Ziet, Ik zal de geest in u brengen, en gij zult levend worden. 6 En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en de geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. 7 Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was, en er werd een geluid, als ik profeteerde, en ziet een beroering! en de beenderen naderden, elk been tot zijn been. 8 En ik zag, en ziet, en er werden zenuwen op hen, en er kwam vlees op; en Hij trok een huid boven over hen, maar er was geen geest in hen. 9 En Hij zeide tot mij: Profeteer tot de geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot de geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. 10 En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heer. 11 Toen zeide Hij tot mij: Mensenkind! deze beenderen zijn het ganse huis Israëls; ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze verwachting is verloren, wij zijn afgesneden. 12 Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal uw graven openen, en zal u uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het land Israëls. 13 En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik uw graven zal hebben geopend, en als Ik u uit uw graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk! 14 En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE”.

Israël wordt afgebeeld als een vallei vol beenderen die weer opstaan. Eerst wordt aan de beenderen zenuwen gegeven en vlees en een huid, maar zonder adem in hen, en daarna ademt God op deze dode beenderen en zij leven. Het eerste deel van de profetie werd vervuld. Israël is terug in haar land als een natie, maar ze is nog steeds in een staat van ongeloof. Zij blijven de Messias, Jezus Christus, afwijzen. Zij hebben geen tempel of priesterschap en geen ware aanbidding. Tijdens de Grote Verdrukking zal God berouw verlenen aan Israël en Hij zal geestelijk leven in haar blazen en

zij zal leven. Het bestendigde voortbestaan van Israël is een erg groot wonder en een onweerlegbaar bewijs van de goddelijke inspiratie van de Bijbel, en het herinnert ons eraan dat wij gereed moeten zijn voor Christus' wederkomst.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm